

ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Καραϊσκού 111, τηλ. 4123528
ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 32

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ: ΖΩΗ ΑΡΒΑΝΙΤΟΥ - ΚΟΥΤΡΑ,
ΚΑΙΤΗ Α. ΚΑΜΜΕΝΟΥ, ΜΙΤΣΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 1988

ΕΤΟΣ 41

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 442

ΚΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ

ΤΑ ΦΩΤΑ ΤΗΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ

Το καλοκαίρι ξανάρχεται και τα φώτα της κεντρικής μας παραλίας μένουν τα ίδια, με όλα εκείνα τα μειονεκτήματα, για τα οποία γράψαμε κατ' επανάληψη. Είχαμε τις πληροφορίες ότι το δεύτερο εξάμηνο του 1987 θ' άρχιζαν οι εργασίες για αντικατάσταση του δικτύου και των στήλων, γιατί το έργο ήταν προγραμματισμένο από τη Νομαρχία. Πέρασε όμως ολόκληρο το εξάμηνο, οι εργασίες δεν άρχισαν

και το καλοκαίρι δεν θ' αρχίσει νάρθει.

Και δεν έφταναν όλα αυτά, τον τελευταίο καιρό ήταν και τελείως σθεσά. Άναψαν μόνο το Σάββατο-κύριακο των Απόκριων, ύστερα από προσωπική παρέμβαση του Προέδρου της Κοινότητας στη Διεύθυνση της ΔΕΗ.

Τι λέει σχετικά για όλα αυτά η Κοινοτική μας Αρχή και ο Πρόεδρος της Διμενικής Επιτροπής;

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟ

Συνέλευση των ενοριτών της ενορίας του Αγ. Νικολάου Γαλαξειδίου πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 10 Ιανουαρίου και ώρα 5 το απόγευμα.

Σ' αυτή κόπηκε η βασιλόπιττα και αναπρέθηκε ειδική δέηση για υγεία και πρόοδο των μελών της ενορίας, καθώς και των απανταχού Γαλαξειδιωτών. Στη συνέχεια ακολούθησε εισήγηση από τον Αιδεσ. εφημέριο π. Βασίλειο με θέμα «Η θέση του λαϊκού στοιχείου στην εκκλησία και την ενορία».

Μετά την εισήγηση έγινε ο οικ. απολογισμός της περασμένης χρονιάς με ιδιαίτερη έμφαση στην υποχρέωση που έχει ο Ναός να πληρώνει από τις οικονομικές εισπράξεις το 54% προς διαφόρους οργανισμούς που μόνο προς το δημόσιο είναι της τάξεως του 35%. Ταυτόχρονα εισηγήθηκαν τα έργα που πρόκειται να εκτελεσθούν μελλοντικά. Αυτά είναι:

1. Επισκευή της στέγης του Ι. Ναού Αγ. Νικολάου.
2. Συντήρηση του καλλιτεχνικού τέμπλου του Ι. Ναού.
3. Δημιουργία ενοριακού πνευματικού κέντρου, το οποίο θα βοηθήσει στο ιεραποστολικό και ποι-

μαντικό έργο της ενορίας.

Στο τέλος εκφράστηκε η ευγνωμοσύνη και η τιμητική διάκριση από την ποιμαίνουσα εκκλησία στα πρόσωπα που υπηρετούν στο Ναό (ιεροφύλακες, νεωκόρος, εκκλ. επίτροποι) για τη συμβολή τους στην απρόσκοπτη λειτουργία της ενορίας και του Ι. Ναού.

Πόθος του εφημερίου και ποιμένος της ενορίας είναι όπως η κατ' έτος συνέλευση γίνει θεσμός.

Οι ενορίτες μας πρέπει να γνωρίζουν τα δικαιώματά και τις υποχρεώσεις των, ακόμη δε να εκφράζουν τις απόψεις των, επί διαφόρων θεμάτων και γενικά να αποκτήσουν τη λεγόμενη ενοριακή συνείδηση. Η ενορία μας πρέπει να γίνει πρότυπο και ο Ναός του Αγ. Νικολάου κέντρο που θα συνδέει όχι μόνο τους εδώ ενορίτες μας, αλλά και τους απανταχού της γης Γαλαξειδιώτες.

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ ΔΗΜΟΣ

Το Κοινοτικό Συμβούλιο Γαλαξειδίου συνήλθε την Πέμπτη 21 Ιανουαρίου του 1988 και στις 5 το απόγευμα, ύστερα από την 83)21.1.88 πρόσκληση του Προέδρου κ. Ηλία Ν. Μιχόπουλου σε συνεδρίαση με θέμα: «Πρόταση για μετατροπή της Κοινότητας Γαλαξειδίου σε Δήμο». Παρόντες: Ηλίας Μιχόπουλος πρόεδρος, Ευθύμιος Τούρλας, Δημήτριος Πλατώνης, Θεόδωρος Γιαννίτσης, Ανδρέας Γρίδας, Αννίτσα Χαλδεόκη και Γεώργιος Τσελές. Δημοσιεύουμε ολόκληρη τη σχετική — ιστορική θα λέγαμε — απόφαση:

«Ο Πρόεδρος κήρυξε την έναρξη της έκτακτης συνεδρίασης λόγω του κατεπείγοντος του θέματος και εισηγούμενος το μοναδικό θέμα της ημερήσιας διάταξης είπε στο συμβούλιο τα εξής: Στο Γαλαξίδι στις αρχές του 19ου αιώνα υπήρχε «δημογεροντία». Το θεσμό αυτό που υπήρχε κατά τους χρόνους της σκλαβιάς ο κυβερνήτης Ιωάννης Καποδίστριας ΟΧΙ μόνο διατήρησε αλλά και περιέβαλε με το κύρος του νόμου.

Οι Γαλαξειδιώτες το 1831 με έγγραφό τους προς τον Καποδίστρια «για τα όσα είχαν προσφέρει στον αγώνα τα οποία θεωρούσαν ισάριθμα με τα των Ψαριανών» ζητούσαν να γίνει δεκτός ιδιόκτος τους αντιπρόσωπος στη Δ' Εθνική Συνέλευση και να αναγνωρισθεί το Γαλαξίδι ιδιαίτερος Δήμος.

Το 1834 έγινε ο πρώτος νό-

μος «περί Δήμων». Της α' τάξης ήταν Δήμοι με «10 χιλιάδες κατοίκους». Της β' τάξης ήταν Δήμοι με «2 χιλιάδες κατοίκους». Και της γ' τάξης ήταν Δήμοι με «ολιγώτερους των 2 χιλιάδων κατοίκων».

Με το νέο θεσμό το Γαλαξίδι για να καταλήξει στην τοπική Διοικητική αυτοτέλειά του διήλθε από τα εξής στάδια, όπως μας αποκαλύπτει το υπ' αριθ. πρωτ. 788 της 17 Ιουλίου 1869 εμπεριστατωμένο ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 3

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΟΜΒΡΟΔΕΞΑΜΕΝΗΣ ΣΤΗ ΘΕΣΗ ΠΕΡΟΥΒΑ

Στη θέση Περούβα της περιφέρειας Γαλαξειδίου, στο σημείο όπου καταλήγει ο αγροτικός δρόμος, που ξεκινά από την Αγία Τριάδα και κατατεθύνει νοτιοδυτικά, θα κατασκευαστεί ομβροδεξαμενή χωρητικότητας 150μ³.

Στο σημείο αυτό υπάρχει πηγή με περιορισμένη παροχή και ένα πηγάδι όπου συγκεντρώνεται το νερό που προέρχεται από την πηγή.

Ο προϋπολογισμός του έργου ανέρχεται στο ποσό του 1.500.000 δρχ. και προέρχεται από το Υπουργείο Γεωργίας, πρόγραμμα βελτίωσης βοσκοτόπων και από πόρους της ΕΟΚ (Κοινοτικός Ε. Ο.Κ. 1975/82).

ΕΡΓΑ ΣΤΗ ΦΩΚΙΔΑ

Έργα και μελέτες για την αξιοποίηση της παραλιακής Φωκίδος ανακοινώθηκαν από τη νομαρχία. Τα έργα αυτά αναμένεται να αλλάξουν την όψη της παραλια-

κής Παιρηνασίδας και Δωρίδας.

Στο επόμενο φύλλο μας θα δημοσιεύουμε περισσότερες πληροφορίες, όταν θα έχουμε τα σχετικά στοιχεία από τη Νομαρχία.

Γεγονότα και Απόψεις

ΤΟ ΝΕΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Χαρούμενο, όμορφο και σ' ένα ωραίο περιβάλλον, λειτουργεί ήδη το Γυμνάσιο - Λύκειο της πόλης μας. Η γραφική Γαλαρία, η αλλοτινή Τερψιθέα της ψυχαγωγίας, έγινε τώρα κέντρο μάθησης και αγωγής των παιδιών μας. Οι παιδικές φωνές που ακούγονται εδώ καθημερινά ξαναζωντανεύουν το χώρο και τα παιδιά μας αναπτύσσονται σ' ένα φυσικό περιβάλλον με όλους τους όρους υγιεινής. Το νέο σχολείο με ωραίους χρωματισμούς, ευρύχωρες αίθουσες, κεντρική θέρμανση, ωραία θρανία και πίνακες, περιτοχιτισμένο από τα πανύψηλα πεύκα, χωρίς θόρυβο και άλλες οχλήσεις, παρέχει όλες τις υλικές προϋποθέσεις για μάθηση των νεαρών μαθητών μας. Η πολιτεία έκαμε το χρέος της. Οι καθηγητές, αφισιωμένοι στο καθήκον τους, θα δώσουν στα παιδιά όλα τα πνευματικά εφόδια για το ξάγνημα στη ζωή τους. Απομένει η εργαστικότητα και επιμέλεια των παιδιών για σωστή αγωγή και μάθηση.

«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ
ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΩΤΩΝ

Καραϊσκού 111,
Πειραιάς 185 32
Τηλ. 4123528

Υπεύθυνος
ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΣ
Πεσμαζόγλου 32
145 61 ΚΗΦΙΣΙΑ

Επιστολές για την Εφημερίδα
Συνεργασίες — Χειρόγραφα
εις ΑΝΑΣΤ. Ι. ΣΚΙΑΔΑΝ

Πεσμαζόγλου 32
145 61 ΚΗΦΙΣΙΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

(Εφημερίδας και Συνδέσμου)
Εσωτερικού ετήσια δρχ. 1.000
Εξωτ. ετήσια \$ ΗΠΑ. 20
Ν.Π.Δ.Δ., Τραπεζών, δρ. 4.000
Δημοσιεύσεις και διαφημίσεις
για κάθε στίχο
μηνής στήλης δρχ. 100

Τιμή φύλλου δρχ. 50

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ — ΕΠΙΤΑΓΕΣ

Ευθυμία Γ. Μητρόπουλου
Καραϊσκού 111 Πειραιάς 185 32
Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΓΑΛΑΙΟΣ
Τσαβέλα 9-13, Αθήνα
Τηλ. 3634397

Ανταποκριτές - Αντιπρόσωποι
στο Γαλαξείδι: Ε. Καμβύσης
στη Ν. Υόρκη: Γ. Βαράτος
Επιστολές και παντοειδή χει-
ρόγραφα, αποστέλλόμενα προς
την Εφημερίδα και το Σύνδε-
σμο, δημοσιεύμενες ή μη, δεν
επιστρέφονται.

ΟΙ ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

Τελευταία βλέπουμε να ξεφυτρώνουν πολλές και διάφορες τομπέλες, που διαφημίζουν διάφορα είδη, από πατέρες, προϊόντα μέχρι ντίσκο. Οι περισσότερες είναι πρόχειρες, κοκκαλωμένες και ακαλαίσθητες. Το χειρότερο δε είναι, ότι κρεμίζονται ή καρφώνονται όπου τύχει, σε κολώνες, σε τοίχους, σε κλειστά παράθυρα και σχεδόν παντού. Το θέμα αρχίζει να παίρνει διαστάσεις. Βέβαια πρέπει οι ενδιαφερόμενοι να διαφημίζουν τα είδη τους και τα προϊόντα τους αλλά και πρέπει να επικρατεί νοικοκυροσύνη και σεβασμός του χώρου. Έτσι περισσότεροι πελάτες θάρθουν και οι δουλειές τότε σίγουρα θ' αυξηθούν. Υπάρχουν ειδικές διατάξεις για τις πινακίδες και οι αρμόδιες αρχές ας δουν το θέμα και ας λάβουν σχετικά μέτρα.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Οι δυο Γαλαξειδιώτες πλοίαρχοι, οι κ. Γεώργιος Α. Μακρής και Αναστάσιος Αθ. Θεοχάρης που βραβεύτηκαν από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας κ. Ευάγγ. Γιαννόπουλο για τις αξιόπαινες πράξεις τους, είναι άξιοι συνεχιστές της ναυτικής παράδοσης του τόπου. Οι Γαλαξειδιώτες ναυτικοί διακρίνονταν πάντα για τις ικανότητές τους και το ήθος τους. Έτσι η πράξη της διάσωσης ανθρώπων που κινδύνευαν από τους δύο καπετάνιους μας και μας γέμισε χαρά και την είδαμε σε συνέχεια των ναυτικών Γαλαξειδιωτικών πράξεων, υψηλού ήθους.

ΤΟ Δ.Σ. ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

Κατά τις διεξαχθείσες αρχαιρεσίες για την ανανέωση του μισού αριθμού των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του Ναυτικού Επιμελητηρίου της Ελλάδος εξελέγησαν κατά σειρά επιτυχίας και κατά κατηγορίες πλοίων για την προσηχή τετραετία οι παρακάτω:

Για την Α' κατηγορία: Λοφιστάς Γεώργιος, Νομικός Λοφιστάς, Τσαβλέρης Νικόλαος, Παπαγιαννόπουλος Αναστάσιος, Βερνίκος Νικόλαος, Φαφελιός Λοφιστάς, Παπαζογλου Νικόλαος, Κωνσταντάκος Βασίλειος, Γράτσος Γεώργιος.

Για τη Β' κατηγορία: Μαρινάκης Σπυρίδων, Λοιουθής Βασίλειος.

Για τη Γ' κατηγορία: Κορρές Αλκιβιάδης - Ιωάννης, Ρούσος Στ.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Από το Εκκλ. Συμβούλιο
Ι.Ν. Αγίου Ιωάννου Προδρόμου
Προς
την εφημερίδα «Το Γαλαξείδι».

Το Εκκλησιαστικό Συμβούλιο του Ι.Ν. Αγίου Ιωάννου Προδρόμου. Ευχαριστεί θερμά την εφημερίδα «ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ».

Τόσο για την οικονομική ενίσχυση προς την Ιεράν Μονή του Σωτήρος με το ποσό των είκοσι (20.000) και για την ηθική συμπαράσταση προς το έργο της επισκοπής της Μονής με τα κατά διαστήματα δημοσιεύματα του εκκλησιαστικού μας συμβουλίου.

Γαλαξείδι τη 27 Ιαν. 1988
Για το Εκκλησιαστικό Συμβ/λιο

Ο Πρόεδρος
Χαρ. Γκελεστάθης
Ιερεύς
Ο Ταμίας
Ηλίας Κουμπούρης

Από τον
κ. Ευθ. Ηλ. Μητρόπουλο

24 Ιανουαρίου 1988

Αγαπητέ κ. Διευθυντά,

Με χαρά πρωτοδιάβασα, πριν κάμποσο καιρό στο «Γαλαξείδι» την αξιόπαινη ιδέα του Συνδέσμου να φτιάξει «Σπίτι των Νέων» στην αγαπημένη ιδιαίτερη πατρίδα μας.

Και πάλι με χαρά παρακολούθησα, στις επόμενες εκδόσεις της εφημερίδας, την αυθόρμητη και ικανοποιητική, θάλεγε κανείς, ανταπόκριση συμπατριωτών μας στην έκκληση του Συνδέσμου για προσφορές, απαραίτητες για να υλοποιηθεί ένα τόσο μεγαλόπνοο έργο.

Μήπως θάταν δυνατόν:

1. Να πληροφορούσατε το αναγνωστικό σας κοινό ως προς το ύψος της προϋπολογισθείσας δαπάνης για το έργο; και

2. Να δημοσιεύατε τακτικά το σύνολο των προσφερθεισών, πριν από κάθε έκδοσή σας, δωρεών, ώστε να μπορούν οι ενδιαφερόμενοι να παρακολουθούν την πορεία του και αποφασίζουν αναλόγως;

Με τους καλύτερους πατριωτικούς μου χαιρετισμούς.

Θύμιος Ηλ. Μητρόπουλος

Λογδίο, SW7 4AE

Σ.Σ. Ευχαριστούμε τον κ. Ε. Η. Μητρόπουλο για τα όσα καλά μας γράφει, από το μακρινό Λογδίο. Για τις υποδείξεις σας, σημειώνουμε τα εξής:

α) Το ποσό που έχει συγκεντρωθεί για «ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ» μόλις τώρα αρχίζει να γίνεται υπολογισμός και συνολικά το δημοσιεύσαμε στον οικονομικό απολογισμό του Συνδέσμου στο προηγούμενο φύλλο μας. Ευ-

Η 4η ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΕΡ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΣΤΕΡΕΑΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Υπό την προεδρία της Γενικής Γραμματέως Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας, κ. Τζένης Καραβέλη πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 30.1.88 η 4η Συνεδρίαση του Περιφερειακού Συμβουλίου Στερεάς Ελλάδας, με θέμα: «Οι αναπτυξιακές δυνατότητες του νομού Φθιώτιδας, στα πλαίσια της Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας και οι άξονες του Β' 5ετούς προγράμματος».

Αναφερόμενη στο θέμα της περιφέρειας η κ. Καραβέλη, είπε μεταξύ άλλων:

«Το Περιφερειακό Συμβούλιο, έχει σαν αντικείμενό του: α) τη χάραξη ενιαίας πολιτικής για την ανάπτυξη της Περιφέρειας στα πλαίσια των εθνικών επιλογών, β) την εξειδίκευση της παραπάνω πολιτικής, γ) την εποπτεία της υλοποίησής της, δ) την κατάρτιση των 5ετών και ετησίων προγραμμάτων, ε) την κατανομή των πιστώσεων και στ) τον σχεδιασμό και συντονισμό της ανάπτυξης».

Ακόμα μίλησαν ο νομάρχης Φθιώτιδας κ. Θανάσης Φραγκιαδάκης, ο δήμαρχος Λομφίας κ. Λάμπρος Παπαδήμας, ο αιρετός σύμβουλος κ. Κ. Καρανικόλας, οι νομάρχες Βοιωτίας κ. Θωμάς Μεταξάς, Φωκίδας κ. Λάμπρος Τσίγκας και Εύβοιας κ. Ν. Μιχαλόπουλος.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΟΠ

1. Υπεύθυνος συντονιστής Ηλίας Μάκας, Τοπογράφος - Μηχανικός, επιστημονικός συνεργάτης του ΚΕΠΕ στο Νομό Φθιώτιδας.

2. Υποπρόγραμμα 1 «Πεδινή Γεωργία», Τάσιος Τσούτσας, Γεωπόνος, Διευθυντής Οργανισμού Καπνάδας (Νομός Βοιωτίας).

3. Υποπρόγραμμα 2 «Εσωτερικές ζώνες», Μαρία Κατσιφού, Οικονομολόγος, επιστημονικός συνεργάτης του ΚΕΠΕ στο Νομό Ευρυτανίας.

4. Υποπρόγραμμα 3 Βιομηχανία, Ασπ. Ασπ. Ασημακόπουλος, Οικονομολόγος (Νομός Φωκίδας), Σύμβουλος Περιφέρειας Στερεάς Ελλάδας.

5. Υποπρόγραμμα 4 Υποδομές, Νίκος Παπαδιογιάννης, Πολιτικός Μηχανικός, υπάλληλος Υπηρεσίας Προγραμματισμού Ν. Εύβοιας.

6. Υποπρόγραμμα 5 Εφαρμογή, Πέτρος Μάμαλης, Οικονομολόγος, Οικονομικός σύμβουλος ΕΕΤΑΑ (Ελληνική Επιχείρηση Τοπικής Ανάπτυξης και Αυτοδιοίκησης).

χάμασε οι προσφορές να είναι τόσες, ώστε σε κάθε φύλλο μας να αναγγέλλουμε το συγκεντρωμένο ποσό.

β) Τις άλλες υποδείξεις σας, τις μελετά το Δ.Σ.

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΓΙΑ ΔΗΜΟ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 1

έγγραφο του τότε Δημάρχου Γαλαξιδίου Δεδούση Χαρδαβέλλα προς τον Έπαρχο Παρνασσίδος (Αρχείο Δήμου Γαλαξιδιωτών).

Πρώτον από την εφαρμογή του νόμου περί Δήμων (1834) μέχρι το 1841 το Γαλαξίδι αποτελούσε αυτό μόνο ίδιο Δήμο δευτέρας τάξης με πληθυσμό άνω των 2 χιλ. κατοίκων. Δεύτερον από το 1841 παρά τη θέληση των Γαλαξιδιωτών στο «Δήμο Γαλαξιδιωτών» προσετέθησαν και τα χωριά: Πέντε όρια, Βουνιχώρα, Αγία Ευθυμία και Κολοπετινίτσα.

Ο Δήμος Γαλαξιδιωτών μετονομάστηκε σε «Δήμο Γαλαξιδιωτών και περιχώρων». Τρίτον μετά από προσπάθειες των Γαλαξιδιωτών όπως η πόλη τους απαλλαγεί από του ανωφελούς δόρους των τεσσάρων απομεμακρυσμένων χωριών κατάφεραν, όπως μας πληροφορεί το υπ' αριθ. 177 της 14 Ιανουαρίου 1870 έγγραφο του Έπαρχου Παρνασσίδος προς το «Δήμαρχο Γαλαξιδιωτών και περιχώρων» να διαχωρισθεί. Και η πόλη του Γαλαξιδίου μόνη απέτελεσε και πάλι ίδιο Δήμο 6^{ης} τάξης με το όνομα «Δήμος Γαλαξιδιωτών». Η σφραγίδα του Δήμου έφερε ως διακριτικό σημείο «έμβλημα» που επέλεξε ο Έφορος Αρχαιοτήτων όπως αναφέρεται στο επόμενο έγγραφο του Υπουργού Εσωτερικών: «δία την του Δήμου Γαλαξιδίου ίππον θαλάσσιον μετὰ τριαίνης». Το έμβλημα αυτό έγινε αποδεκτό από το Δημοτικό Συμβούλιο του 1870 και εξεδόθη το σχετικό Β. Διάταγμα.

Τα έγγραφα του Δήμου Γαλαξιδιωτών έφεραν άνω αριστερά τυπωμένες τις φράσεις «Βασίλειον της Ελλάδος ο Δήμαρχος Γαλαξιδιωτών». Και η σφραγίδα του Δήμου έφερε κυκλικά τη φράση «Δήμος Γαλαξιδιωτών» και στο κέντρο το έμβλημα «θαλάσσιον ίππον μετὰ τριαίνης». Αυτά είναι από την Ιστορία του Γαλαξιδίου που αναφέρεται στο βιβλίο του Ευθ. Γουργουρή «Το Γαλαξίδι στον καιρό των караβιών», συνεχίζοντας ο Πρόεδρος είπε τα παρακάτω:

Επειδή λοιπόν το Γαλαξίδι είναι η πολιτεία με ιδιαίτερο ιστορικό ενδιαφέρον που η ιστορία απαριθμεί 3.500 χρόνια.

Είναι η πολιτεία με την παγκόσμια ναυτική φήμη και παράδοση.

Είναι η πολιτεία με ιδιαίτερο αρχιτεκτονικό ενδιαφέρον

και πολιτισμό και απερίγραπτο φυσικό κάλλος.

Θεωρούμε ότι ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ πρέπει να γίνει «ΔΗΜΟΣ» και να ακουσθεί ξανά «ΔΗΜΟΣ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΩΝ» και πρότεινε στο Συμβούλιο τη λήψη σχετικής απόφασης.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο αφού έλαβε υπόψη την εισήγηση του Προέδρου γνώση του παραπάνω αναφερομένου θέματος

Αποφασίζει ομόφωνα

1. Συμφωνεί με το κατεπείγον του θέματος.

2. Προτείνει τη μετατροπή της Κοινότητας Γαλαξιδίου σε Δήμο τιμής ένεκεν για τους λόγους που αναφέρονται στο σκεπτικό της παρούσας.

Γι' αυτό συντάχθηκε το παρόν και υπογράφεται.

Ο Πρόεδρος

Ηλίας Μιχόπουλος

Τα Μέλη

Ε. Τούρλας, Δ. Πλατώνης, Θ. Γιαννίτσης, Α. Γρίβας, Α. Χαλδεάκης, Γ. Τσελές

Την παραπάνω απόφαση η Νομαρχία Φωκίδος διαβίβασε στο Υπουργείο Εσωτερικών με το εξής έγγραφο:

«ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΑΡΧΙΑ ΦΩΚΙΔΑΣ
ΠΡΟΣ

Το Υπουργείο Εσωτερικών
Αμφισία 9 Φεβρουαρίου 1988

ΘΕΜΑ: Σχετικά με αναγνώριση της Κοινότητας Γαλαξιδίου σε «ΔΗΜΟ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΩΝ».

ΣΧΕΤ.: Το 89)22.1.88 έγγραφο της Κοινότητας Γαλαξιδίου

Σας στέλνουμε αντίγραφο της 2/8/1988 απόφασης του Κοινοτικού Συμβουλίου Γαλαξιδίου που αφορά στο ανωτέρω θέμα και παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες.

Με την ευκαιρία σας γνωρίζουμε ότι και το Νομαρχιακό Συμβούλιο Φωκίδας με την 13/50/1987 απόφαση - πρότασή του προς τα Υπουργεία Εσωτερικών και ΠΕΧΩΔΕ, αντίγραφο της οποίας σας στέλνουμε για λόγους ανάλογους προς αυτούς που αναφέρονται στην ανωτέρω σχετική απόφαση του Κοινοτικού Συμβουλίου Γαλαξιδίου, προτείνει όπως η Κοινότητα αυτή παραμείνει ανεξάρτητη και να μην ενταχθεί σε καμμία από τις γεωγραφικές περιοχές του άρθρου 1 του Ν. 1622/86.

Ο Νομάρχης

Α. ΤΣΙΚΑΣ

Περιμένουμε τώρα την τελική έγκριση από το Υπουργείο Εσωτερικών.

Η φωτογραφία του μήνα

Στις 11 Φεβρουαρίου γιόρταζε το ταπεινό εκκλησάκι του Αγίου Βλασίου. Ο ναΐσκος ανάγεται σε πολύ παλιούς χρόνους, αφού από την αρχαιότητα υπήρχε εδώ ιερό. ΟΚ. Σάβας μας πληροφορεί ότι το εκκλησάκι γκρεμίστηκε από σεισμό (ίσως το 1750) και ξαναχτίστηκε στην εποχή των караβιών, γύρω στα 1865. Σήμερα οι προσκυνητές που το επισκέπτονται είναι ελάχιστοι, χρόνια τώρα έχει να λειτουργηθεί και η έλλειψη φροντίδας είναι φανερή. Και ακόμα η σκεπή του θέλει επισκευή και τρέχει.

ΚΙΝΗΤΡΑ ΓΙΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΙΣ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΣΤΟΝ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ

Πρόσθετα κίνητρα δίνονται σε ιδιώτες - επενδυτές με στόχο επενδύσεις υψηλού επιπέδου. Τα κίνητρα αυτά είναι:

α. Παροχή επιχορηγήσεων για μεγαλύτερης δυναμικότητας και υψηλού επιπέδου τουριστικά συγκροτήματα.

β. Ευνοϊκότεροι όροι δόμησης και λιγότεροι περιορισμοί για την ορθολογικότερη χρήση της γης.

γ. Πρόσθετα κίνητρα για συμπληρωματικές εγκαταστάσεις, όπως SPORTS, συνεδριακές και αναψυχής συμπεριλαμβανομένων γηπέδων GOLF, συνεδριακών κέντρων, υδροθεραπευτηρίων κλπ.

δ. Προδιαγραφές για νέες μορφές καταλυμάτων, όπως τουριστικά χωριά, μονάδες SELF - CATERING και εισαγωγή του συστήματος της χρονομεριστικής μίσθωσης (TIME SHARING).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

Παρακαλούνται οι αγαπητοί συνδρομητές της Εφημερίδας και του Συνδέσμου, όπως τα κάθε είδους εμβάσματα προς το Σύνδεσμο αποστέλλονται στο όνομα:

Ευθυμία Γ. Μητροπούλου
Σύνδεσμο Γαλαξιδιωτών
Καρφάσκου 111
185 32 ΠΕΙΡΑΙΑ

• ΜΕΣΑ στο 1988 θα γίνει στους Δελφούς Ευρωπαϊκό συνέδριο για τον κινηματογράφο, με την ευκαιρία του έτους κινηματογράφου και θα υπογραφεί και ο οπτικοακουστικός χάρτης της Ευρώπης.

• ΤΟ ΟΜΟΙΩΜΑ του αρχαίου πλοίου «Κυρήνια 11» θα παρουσιαστεί σε μια μεγάλη διεθνή έκθεση που οργανώνεται από 24 Απριλίου ως 28 Οκτωβρίου στη Νάρα, παλιά αυτοκρατορική πρωτεύουσα της Ιαπωνίας. Πριν από τη Νάρα θα επισκεφθεί τα λιμάνια Γιακοχάμα (3-5 Μαρτίου), Τόκιο (6 Μαρτίου), Οσάκα (10 Μαρτίου) και Χοκάι (17-20 Μαρτίου), όπου θα περάσει κάτω από τη μεγάλη γέφυρα της πόλης, που θα εγκαινιάσει εκείνη την ημέρα. Στα ταξίδια αυτά θα το συνοδεύουν εκατοντάδες ιστιοφόρα.

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η σύζυγος του κ. Βασιλείου Κορδώνη γέννησε αγοράκι.

Ευχόμεθα να ζήσει

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ο κ. Αναστάσιος Βούλγαρης γνωστός επιχειρηματίας στο Γαλαξίδι και η δ. Τασία Μπούρια, υπάλληλος Τραπεζίης εμνηστεύθησαν.

Να ζήσουν

ΘΑΝΑΤΟΙ

Απεβίωσε στο Γαλαξίδι και κηδεύτηκε στα Πεντεόρια η Ελένη Μέγια Ζαχαριά.

Απεβίωσε στην Αθήνα όπου και κηδεύτηκε ο Ισίδωρος Δούκας.

Απεβίωσε στην Αθήνα όπου και κηδεύτηκε ο Βασίλειος Καρνεζής, πεθερός του συμπολίτη Γιάννη Α. Προκοιάμου.

Στους οικείους συλλυπητήρια

ΟΙ ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗ ΦΙΛΟΔΑΣΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

Από την τηλεόραση που δώρησε ο φίλος και συμπολίτης μου Γιάννης Λ. Αρβανίτης και η οποία κληρώθηκε, μέρος δε των χρημάτων ήτοι 50.000 δρχ. εδόθησαν στη Φιλοδασική για τις ανάγκες της. Τόσο εγώ προσωπικά όσο και το δημοκρατικό συμβούλιο της Τ.Φ.Ε.Γ., ευχαριστούμε θερμά για την προσφορά του αυτή, ευχόμενοι πάντως καλά παξίδια και με το καλό να τον δούμε κοντά μας.

Χαρίλαος και Αρχοντούλα Χρυσικού, εις μνήμη αγιασμένου των Γιάννη Μπουγά δρχ. 2.000.

Ασημούλα Πλατώνη, εις μνήμη προσφιλών νεκρών της δρχ. 1.000

Ρένα και Κυριάκος Αρβανίτης, για σκοπούς Τ.Φ.Ε.Γ. δρχ. 5.000

Παναγιώτης Μ. Μαυρόδωκας, για σκοπούς Τ.Φ.Ε.Γ. \$ 50.

Ελένη Χοτζή, για σκοπούς Τ.Φ.Ε.Γ. δρχ. 5.000.

Αρτεμής Παναγιώτου/τοπούλου, εις μνήμη προσφιλών προσώπων δρχ. 20.000.

Ανδρέας Ζήζος, για σκοπούς Τ.Φ.Ε.Γ. δρχ. 20.000.

Ξάνη Α. Σκιαδά, για σκοπούς Τ.Φ.Ε.Γ. δρχ. 2.000.

Δημήτριος Πλατώνης, εις μνήμη Παναγιώτη Χούπη δρχ. 2.000.

Λουίζα Νικολοπούλου, εις μνήμη αγιασμένου Γιάννη Μπουγά δρχ. 1.000.

Νικόλαος Βλάχης, εις μνήμη Χορ. Μπαρλιακού δρχ. 2.000.

Σε όλους τους δωρητές απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστώ ευχόμενος καλή χρονιά σ' αυτούς και στις οικογένειές των και ας γίνουν παράδειγμα προς μίμηση για το καλό του Γαλαξειδίου μας.

Δημ. Πλατώνης
Πρόεδρος Τ.Φ.Ε.Γ.

ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ

Για το μεγάλο έργο του Συνδέσμου στην πατρίδα μας προσέφεραν οι παρακάτω:

Ο κ. Διονύσης Θεοδόσης και η κ. Αικατερίνη το γένος Καλιγέρη, εις μνήμη προσφιλών νεκρών Ξενοφώντα, Μαρίας, Διονυσίου, Αθανασίας, Σπυρίδωνος και Δημητρίου δρχ. 5.000

Η κ. Αρετή Λαΐου, το γένος Καλιγέρη, εις μνήμη προσφιλών νεκρών Δημητρίου, Μαρίας, Διονυσίου, Αθανασίας, Σπυρίδωνος και Ξενοφώντος δρχ. 5.000.

Ο κ. Ιωάννης Δίγκας, εις μνήμη της συζύγου του Γεωργίας επί τη συμπληρώσει έτους από του θανάτου της δρχ. 5.000.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ευχαριστεί θερμά τους δωρητές.

ΕΛΑΒΕ ΤΟ ΠΤΥΧΙΟ ΤΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Η συμπολίτισσα δ. Ελένη Κ. Χρήστου, κόρη της Λεονιδίας το γένος Ι. Σκιαδά, ύστερα από επιτυχείς εξετάσεις έλαβε το πτυχίο της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Θερμά συγχαρητήρια.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟ ΝΑΟ ΤΗΣ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Υπέρ του Φιλοπτώχου Ταμείου του Ι. Ναού προσέφεραν οι κάτωθι:

Ο κ. Ανδρέας Ζήζος, εις μνήμη των γονέων του δρχ. 4.000.

Η οικογένεια Τίνας Κολογήρου, υπέρ ανασταύσεως της ψυχής του Παναγιώτη Χούπη δρχ. 5.000.

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο ευχαριστεί θερμά όλους τους δωρητές.

ΔΩΡΕΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Για τους σκοπούς του Συνδέσμου προσέφεραν οι παρακάτω συμπολίτες και φίλοι του Συνδέσμου:

Η κ. Λουίζα Ιωάννου Νικολοπούλου στη μνήμη του αγαπημένου της συζύγου με τη συμπλήρωση ενός χρόνου από του θανάτου του προσέφερε στο Συνδεσμο και υπέρ των σκοπών του δρχ. πενήντα χιλιάδες (50.000).

Η δωρεά της κ. Λουίζας Νικολοπούλου αποδεικνύει την αγάπη της για το Συνδεσμο και πραγματώνει τις επιθυμίες του συζύγου της που αγαπούσε με πάθος το Γαλαξίδι.

Οι κ. Διονύσιος και Αικατερίνη Θεοδόση το γένος Καλιγέρη, εις μνήμη προσφιλών νεκρών Ξενοφώντος, Μαρίας, Διονυσίου, Αθανασίας, Σπυρίδωνος και Δημητρίου δρχ. 5.000.

Ο κ. Ιωάννης Δίγκας εις μνήμη της συζύγου του Γεωργίας επί τη συμπληρώσει έτους από του θανάτου της δρχ. 5.000

Οι κ. Ιωάννης και Κατερίνα Πατσούλα προσέφεραν υπέρ των σκοπών του Συνδέσμου δρχ. 5.000.

Η οικογένεια Ευθυμίου Α. Προκαλάμου, εις μνήμη Βασίλειου Καρνεζή και για τους σκοπούς του Συνδέσμου δρχ. 5.000.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου ευχαριστεί θερμά τους δωρητές.

ΔΙΑΔΙΑΣΤΕ
«ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ»
ΕΙΝΑΙ Η ΦΩΝΗ
ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΜΑΣ

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΟ ΝΑΟ ΤΟΥ ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Υπέρ του Ι.Ν. Αγίου Νικολάου προσέφεραν ως δωρεά:

Ο κ. Χρήστος Μαντζώρος, εις μνήμη των γονέων του δρχ. 3.000.

Η κ. Αικατερίνη σύζυγος Ηλία Μπέλλου το γένος Ν. Μπαρλιακού, εις μνήμη των αγαπημένων αδελφών Χαράλαμπος και Σπύρου Μπαρλιακού δρχ. 10.000.

Ο κ. Σπύρος Γκαβέζος, εις μνήμη Ευστασίας Βασιλά και Ευσταθίας Παυλίδου δρχ. 3.000.

Ο κ. Τάκης Στέφος, εις μνήμη αδελφής του Χρυσής δρχ. 2.000.

Υπέρ του Φιλοπτώχου Ταμείου του Ι. Ναού προσέφερε:

Ο κ. Ανδρέας Ζήζος, εις μνήμη των γονέων του δρχ. 4.000.

Ο Ιερέας του Ναού και το εκκλησιαστικό συμβούλιο ευχαριστούν θερμά όλους τους δωρητές.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΟ

Στην αγαπητή μας Ελένη Κων. Χρήστου που έλαβε το πτυχίο της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Οι θεοί της
Τάσος και Ξένη Σκιαδά

ΟΙ ΔΩΡΕΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΑ

Για την επισκευή και οριοθέτηση της Ι. Μονής του Σωτήρα Χριστού προσέφεραν:

Γεώργιος Ευθ. Μητρόπουλος δρχ. 3.000.

Παναγιώτης Μάνθου Μαυρόδωκας, 50 δολ. ΗΠΑ.

Λουίζα Νικολοπούλου, εις μνήμη συζύγου της δρχ. 5.000.

Αντί 40/ρου μνημοσύνης εις μνήμη Πάνου Χούπη, η σύζυγος Σούλα, τα παιδιά του Σούλα, Χρύσα, Νταμιέλ και τα εγγόνια του δρχ. 15.000.

Τους ανωτέρω δωρητές τα μέλη του εκκλησιαστικού συμβουλίου τους ευχαριστούν, τους εύχεται καλήν υγείαν. Ακόμα ευχόμεστε όπως ο Πανάγαθος δίδει υγεία και χαρά εις τους απανταχού Γαλαξειδιώτες και ειρήνη στον Κόσμο.

Δια το Εκκλησι. Συμβούλιο
Ο Πρόεδρος
Χαράλαμπος Γκελεσπιάτης
Ιερέας
Ο Ταμίας
Ηλίας Ν. Κουμπούρης

ΤΥΡΟΚΟΜΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
ΓΑΛΑΞΕΙΔΙΟΥ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΟΡΝΕΖΟΣ
ΤΑ ΕΙΔΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ
ΑΡΙΣΤΗΣ ΠΟΙΟΤΗΤΟΣ ΚΑΙ ΑΓΝΑ
ΕΔΡΑ: ΓΑΛΑΞΕΙΔΙ ΦΩΚΙΔΟΣ
☎ (0265) 41758 — 41768

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΟΙΚΟΣΚΕΥΩΝ ΑΠΟ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΣ

Μέτρα σχετικά με την εισαγωγή αυτοκινήτων Ι.Χ. και ειδών οικιακής παλιννοστούντων κ.ά. ανακοινώθηκαν από τον υφυπουργό Οικονομικών κ. Γ. Πέτσο και τον υφυπουργό Πολιτισμού (αρμόδιο για θέματα Αποδήμιου Ελληνισμού κ. Πετσάκης).

Τα νέα μέτρα που θα ισχύουν από την 1η Μαρτίου ειδικά για τους ναυτικούς είναι:

1. Παρέχεται η δυνατότητα ατελούς εισαγωγής αυτοκινήτου του οποίου η δυναμικότητα του κινητήρα του δεν υπερβαίνει τα 1800 CC.

2. Αυξάνεται σε τέσσερις (4) μήνες, η προθεσμία τελωνισμού

των ειδών από την ημερομηνία άφιξης στην Ελλάδα των δικαιούχων.

3. Αυξάνεται σε 200/ο (από 100/ο) το ποσοστό απαλλαγής επί της αξίας του δραχμοποιηθέντος συναλλάγματος, που απέκτησε ο ναυτικός μέσα στους δώδεκα μήνες πριν από την άφιξή του.

Κούλουμα αντίο!

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΡΙΗΜΕΡΟΥ

Φέτος η Κοινοτική μας Αρχή, βοηθούμενη από ένα πλήθος κυριών και πολλών εθελοντών, οργάνωσε ένα πλήθος εκδηλώσεων για την ψυχαγωγία των μικρών παιδιών, των κατοίκων της πολιτείας και των πολυάριθμων επισκεπτών.

Έτσι:

Το Σάββατο 20.2.88 και στις 4 το απόγευμα, δόθηκε με πολύ επιτυχία ο παιδικός χορός. Σ' όλους τους μικρούς εορταστές δόθηκαν σερπατίνες, χαρτοπόλεμος, καραμούζες και άλλα δώρα.

Το ίδιο βράδυ άναψε φωτιά στο Λάκκο, κάτω από το Δημοτικό Σχολείο. Το ισχυρό μέγαφωνο, μετέδιδε δημοτική μουσική και τραγούδια. Ενώ πλήθος χορευτών και μασκαράδων λιχνίζονταν στους ήχους της μουσικής. Και πράγματι, οι μασκαράδες εφέτος ήσαν πολυάριθμοι.

Την Καθαρή Δευτέρα στην παραλία προσφέρθηκαν μεζέδες και κρασί σ' όλους τους παρευρεθέντες. Σε μια γλιόλουστη ημέρα διασκεδάσαν οι πολυάριθμοι επισκέπτες της πόλης μας. Ο καιρός, παρά τις προβλέψεις ήταν θαυμάσιος και πολλοί έκαμαν κούλουμα με σαρακοστιανά στο ύπαιθρο.

Γύρω στις 12 άρχισε η παρέλαση των μεταμφιεσμένων, των ποδηλάτων και των αυτών.

Η ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΑΝΤΛΙΟΣΤΑΣΙΟΥ ΣΤΟ ΛΑΣΟΣ

Κοντά στο προσκυνητάρι του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου μέσα στο δάσος της Πέρα - Πάντας ολοκληρώθηκε η κατασκευή του αντλιοστασίου, ενός πράγματι καλαίσθητου κτίσματος, όπου μέσα θα στεγαστεί η αντλία.

Ο Πρόεδρος της Φιλοδαμικής κ. Δημήτριος Παλάτης, μας είπε σχετικά:

«Στη συνέχεια θα προδοίμε στην αγορά και τοποθέτηση αντλίας και έτσι με το σύστημα αυτό πυρασφάλειας θα τροφοδοτείτε το δάσος μας με άφθονο νερό. Όλων μας η βοήθεια, προσωπική ή υλική είναι απαραίτητη για την προέκταση του δικτύου πυρασφάλειας και γενικότερα για τη συμπαράστασή μας στη διατήρηση αυτού του ωραίου δάσους μας».

των που ήταν στολισμένα. Ο κόσμος χάρηκε αρκετά το θέαμα.

Στις 2 μ.μ. άρχισε το πατροπαράδοτο αλευρομουτζούρωμα. Ομάδες - ομάδες κατέβαιναν οι μπουζούρηδες με σακκουλές γιομάτες αλεύρι και φούμο. Ο πόλεμος μαινόταν επί ώρες με συμμετοχή και αρκετών ξένων επισκεπτών. Η αγορά στρώθηκε και φέτος με αλεύρι και φούμο.

Στις 5 άρχισαν να αποσύρονται οι πολεμιστές. Σε λίγο άρχισαν να μαζεύονται οι εορταστές και η επιστροφή των επισκεπτών.

Ακόμα πρέπει να σημειώσουμε ότι: στο κατάστημα «Ο-ΣΤΡΙΑ» των Πέτρων και Καίτης Σκούρτη λειτουργήσε έκθεση φωτογραφίας από τα Κούλουμα του 1984.

Επίσης την Παρασκευή το βράδυ (19.2.88) δόθηκε στο κέντρο «Πέρα - Πάντα» με πολύ επιτυχία ο χορός της Γ' Λυκείου του Σχολείου της πόλης μας.

Και τώρα και του χρόνου και καλή Σαρακοστή.

Ο παρατηρητής

ΓΑΛΑΞΙΔΙ: Παρελθόν - παρόν Αδελφ. «ΟΙΑΝΘΗ» της Ν. Υόρκης

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Το Γαλαξίδι είναι μια πανάρχαια ναυτική πολιτεία, που βρίσκεται στο μέσο πελάγους του Κορινθιακού κόλπου, στο δυτικό μέρος της επαρχίας Παρνασσίδας του νομού Φωκίδος. Εκεί που το δουνό και η πλαγιά της Γκιώνας δρέχεται από τη θάλασσα. Απέναντι είναι η Ιτιά και πιο ψηλά οι Δελφοί και οι κορυφές του Παρνασσού. 'Ολ' αυτά μαζί, συμπληρώνουν το Δελφικό τοπίο. Χτισμένο αμφιθεατρικά με τα δυο λημάνια του και τα γύρω βουνάκια, είναι το πιο γραφικό κομμάτι της Ρούμελης.

Γαλαξίδι: Βουνό και θάλασσα, πολιτεία της ομορφιάς και του ονείρου. Έχει έκταση 48 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Στα παλιά χρόνια, όταν βρισκόταν στη ναυτική του ακμή, είχε πληθυσμό 10.000 κατοίκων. Σήμερα έχει 2.000 Το αρχαίο όνομα του Γαλαξιδίου ήταν Οϊάνθη, η οποία κτίσθηκε 2 περίπου αιώνες πριν από τον Τρωικό πόλεμο. Μερικοί ιστορικοί αναφέρουν ότι το 500 π.Χ., η περιοχή κατοικούνταν από τους Εσπέρειους ή Οζόλες Λοκρούς. Ακόμη και σήμερα υπάρχει το μνημείο «ο Τάφος του Λοκρού». Οι

Λοκροί είναι οι πρώτοι που δέχθηκαν το όνομα Έλληνες. Οι Οϊανθείς ήταν θαλασσινοί που άφησαν τη συνέχεια της παράδοσης στους Γαλαξιδιώτες. Το Γαλαξίδι ονομάστηκε «Ιερουσαλήμ της Ναυτοσύνης». Στη Βυζαντινή εποχή και κατά τη διάρκεια της τουρκοκρατίας, είχε αξιόλογο εμπορικό στόλο. Στον εθνικό ξεσηκωμό του 1821, το Γαλαξίδι ήταν η σημαντικότερη ναυτική βάση της δυτικής Ελλάδας. Έδωσε τις πάντες στον αγώνα για την ελευθερία της πατρίδας. Οι Γαλαξιδιώτες με τα καράβια τους χτύπησαν τον τουρκικό στόλο, λαδώνοντας μέρος στη Ναυμαχία της Ναυπάκτου.

Το Σεπτέμβριο του 1821, ο Ισμαήλ Γιβραλτάρ, κατέλαβε το Γαλαξίδι, κόποντας στάχτη την πόλη και καταστρέφοντας τα ελληνικά καράβια. Στην επανάστασή του 1821 το Γαλαξίδι σχημάτισε σώμα 300 ανδρών με αρχηγό το Γιάννη Μητρόπουλο και προορισμό το Κάστρο των Σαλώνων. Σε όλες τις μάχες της Σπερείας Ελλάδας και Πελοποννήσου, οι Γαλαξιδιώτες έδωσαν το «παρών».

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 6

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ - ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Πλήρωσαν τη συνδρομή τους οι παραικτώ:

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Σπύρος Γκαϊδέζος 1988
Δημήτριος Παλάτης 1987, 88
Ευθυμία Παπακυριόπουλου 1988
Χύμω Καϊή 1988
Χαρίκλεια Μακρή 1988
Παναγιώτης Ανάγνος 1988
Γεώργιος Φλώρος 1988
Σπύρος Ευλογημένος 1988
Ιωάννης Τσελές 1985, 86, 87, 88
Σταύρος Μητρόπουλος 1988
Νικόλαος Μητρόπουλος 1988
Σάββας Γονιός 1988
Ηλίας Ανδρεόπουλος 1986, 87, 88
Δημήτριος Λεβαντής 1988
Μαριάνθη Κιαρράκη 1988
Όλγα Χαιριτοπούλου 1988
Μαργαρίτα Ανδρέου 1988
Ουρανία Ηλ. Κουτροπεύου 1988
Κατίνα Κουτρούκη 1988
Ελένη Καρέλλη 1988
Ανδρέας Γιαννέτσος 1988
Σταυρινή Σπαθοπούλου 1987
Εμμανουήλ Φονιδάκης 1988
Αδριανός Ανδρεάδης 1988
Ευάγγελος Μπερτής 1988
Πάνος Αντωνόπουλος 1988
Παναγιώτης Νίκας 1988
Ιωάννης Κουδούνης 1987, 88
Ασπασία Βασιλάκη 1988
Νικόλαος Καρράς 1987
Βασίλειος Γιαννούτσος 1988
Αχιλλεύς Μπαλταδώρος 1987, 88

Ειρήνη Κοτσούλη 1988
Φιλανθρωπικός Σύλλογος «Άγιος Παντελεήμων» 1987
Αγγελική Πατρατζά 1988
Μίτσα Παλαιολόγου 1988
Ευτυχία Μαγουλά 1988
Μαρία Μαρκοφίδου 1988
Ηλίας Χαλδεάκης 1985, 86, 87
Ζωή Αρδανιτάκη 1988
Αλέξανδρος Δισιόπουλος 1988
Ευστάθιος Τσελές 1987, 88
Θεόφιλος Ρόζεμπερκ 1986
Αστέρα Ρόζεμπερκ 1987
Γεωργία Ευτυχόπουλου 1988
Κλάρα Δεδούση 1988
Λουίζα Νικολοπούλου 1987
Τάσος Τζιγγούνης 1988
Ιωάννης Πρίμας 1988
Διονύσιος Σκουλαρίκης 1987, 88
Ιορδάνης Γαλατσός 1987
Ανδρέας Λεβαντής 1988
Κάκια Μακρή 1988
Ηλίας Κων. Ζήσιμος 1988
Φούλα Πίγκου 1988
Δημήτριος Κυριαζάκης 1988
Δημήτριος Στεφόπουλος 1988
Χρυσόφουλα Κοντόκωστα 1988
Σπύρος Ζήσιμος 1987, 88
Δημήτριος Μιχόπουλος 1988
Νικόλαος Κων. Σιδηρόπουλος 1988
Μαρία Ποταμιάνου 1988
Ευαγγελία Μπαρβιλιάκου 1988
Ζαχαρίας Τρίγκαλας 1988
Ιωάννης Φούσκας 1988
Σπύρος Μουρούτης 1987, 88

Μαρία Νικαμονιτάκη 1988
Νικόλαος Σιδηρόπουλος - Σώου 1988
Υποτία Σαρλή 1988
Φλωρεντία Μανωλέμη 1988
Γεώργιος Νάκος 1988
Ελένη Μαρτίνου 1988
Ανδρέας Ανδρεόπουλος 1988
Αλίκη Ζαχαριάδου 1988
Αναστασία Σπηλιοπούλου 1988
Φωφώ Κουμπαρούλη 1988
Ελένη Δόγκα 1988
Μιμίκια Μητροπούλου 1988
Ταύλια Ιωαννίδου 1979, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87
Χρήστος Μαντζώρος 1988
Βίκτωρ Βαρουχτής 1988
Κατίνα Βλασιπού 1988
Μίτσα Οικονόμου 1988
Σινώη Βελλή 1987, 88
Ηλίας Ζαχαριάς 1988
Φωφώ Ζαχαριά 1988
Ευτυχία Τσούνη 1988
Ιωάννης Πέρος 1987, 88
Αθανάσιος Μελέτης 1987, 88
Ισίδωρος Σιδηρόπουλος 1988

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ

Λάζαρος Περίδης 1988
Παράσκευας Κορέλλης 1988
Γεώργιος Βέρντης (Κουμπαρούλης) 1988
Ζαφειρία Σπανού 1987
Θέμις Στέφου 1988
(Υπάρχει και συνέχεια για το άλλο φύλλο).

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΝΤΟΠΙΟΥ

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

Κυριακή με το σούρουπο και μπήκα στο καφενείο που συχνάζει το γνωστό τρίο σιγανοσφυρίζοντας το μοτίβο «τούτες οι μέρες τόχουνε...», θρήκη μόνο του το νομικό και πήγα και κάθησα στο τραπέζι του.

Σε εύθυμη κατάσταση σε βλέπω, παρατήρησε.

Μην ξεχνάς ότι σήμερα άνοιξε το τριώδιο, του απάντησα, και άθελα μου ήρθε στη μνήμη το επίκαιρο τούτο μοτίβο, που σιγανοσφυρίζα.

Δεν ξέρεις τι μου θυμίζουν τούτες οι μέρες, άρχισε να μου διηγείται.

Πού να ξέρω, απάντησα. Πες μου τι συμπλήρωσα.

Εγώ, συνέχισε, δεβαίως, δεν είμαι της γενιάς που το Γαλαξίδι μιας ήταν στις δόξες του με τα ιστιοφόρα καράβια, αλλά στα χρόνια μου ο κόσμος γλεντούσε ωραία. Όταν άνοιγε το τριώδιο τα καφενεία του Νείρου, του Κρίκου, του Καμύση, του Βαρδάτου είχαν λαϊκές ορχήστρες, ενώ, επίσης λαϊκά όργανα είχαν και ορισμένες ταβέρνες. Οι φωτιές έδιναν κι έπαιρναν στους μαχαλάδες, που σε μερικές (φωτιές) φρόντιζαν οι γείτονες να εξασφαλίσουν και τούμπανα και πίπιζες, που τα έπαιζαν γύφτοι. Πότε στα Μαστραλέικα, πότε στο Λάκκο, πότε στο αρμυροπήγαδο, πότε στα Χαλτσείικα και πολλές, τις περισσότερες βραδιές, σε περισσότερους από δυο μαχαλάδες. Μάλιστα φρόντιζαν ποιος θα είχε την καλύτερη φωτιά, που θα διατηρούταν περισσότερες ώρες και πολλές φορές ως τα μεσάνυχτα.

Σε όλη τη διάρκεια του Τριωδίου άκουγες στις συνοικίες και στους δρόμους τραγούδια: «τούτες οι μέρες τόχουνε», «λεμονάκι μυρωδάτο», «αγκινάρα με τ' αγκάθια» κλπ. Οι δρόμοι τότε της μικρής μας πολιτείας ήσαν ακόμη χωματόδρομοι. Αυτό, όμως δεν εμπόδιζε τους πατριώτες μας, γυναικόπαιδα και νέους, γιατί οι άνδρες πήγαιναν στα καφενεία, να γυρίζουν από φωτιά σε φωτιά, τραγουδώντας στους δρόμους και χορεύοντας γύρω από τις φωτιές. Άλλοι πάλι, δυο - τρεις οικογένειες έκαναν παρές και κατέβαιναν στα καφενεία όπου γλεντούσαν οικογενειακά.

Τότε τα καφενεία δεν κρατούσαν τραπέζια. Απλά, κατέβαιναν στα καφενεία —που ήταν όλα στην παλαιά — κάθονταν στα τραπέζια που εύρισκαν και οι άνδρες έπιναν μπύρα ή κρασί σφραγισμένο, γιατί μόνο στις ταβέρνες σερβιριζόταν κρασί χύμα και μάλιστα «Ντομπρενέικο». Οι γυναίκες και τα παιδιά έπαιρναν γλυκά.

Την Κυριακή της Τυρινής το

γλέντι, έφτανε στο αποκορύφωμά του. Φωτιές σ' όλες τις συνοικίες και τα όργανα στα καφενεία ξεμεροδραδιάζονταν.

Πραγματικά ωραία εποχή, παραδέχτηκε, αλλά πες για τα Κούλουμα. Γίνονταν όμως γίνονται τώρα;

Τα Κούλουμα, συνέχισε ο συνομιλητής μου, γλεντούσαν με κάπως διαφορετικό τρόπο. Μιαζεύονταν όλοι μαζί οι συγγενείς ή και οι γείτονες σε ένα σπίτι φέρνοντας μαζί τους και τα φαγητά τους: λαχανόπαρα νηστήσιμη, ταρταρούλες, κουκιά βρεχτάρια, αχινούς, φούσκες και έτρωγαν και τραγουδούσαν, ενώ το Ντομπρενέικο κοκκινέλι έτρεχε άφθονο στα ποτήρια και μεράκλωνε τους γλεντζέδες.

Και κατά το φαγητό άρχιζε και το μπουζούρωμα, αλλά μόνο των ανδρών.

Φαρούσαν ό,τι παλιότερο είχαν και ορισμένοι έπαιρναν ένα σακί της ρίγας, άνοιγαν μια τρύπα στη μέση για το κεφάλι και άλλες δυο δεξιά και αριστερά για τα χέρια και το φαρούσαν σαν επενδύτη. Έβάζαν ένα καλοκαιρινό ψαθόκι, που το διακοσμούσαν με κρεμμυδάκια, φαρνώνονταν μια σακκούλα με αλεύρι από το ένα μέρος, για αλεύρωμα μόνο των ανδρών και μια άλλη με χαρτοπόλεμο για τις γυναίκες και με ένα στουπί με μαύρη νερομπογιά και άρχιζε η κάθοδος των... μπουζουφάρων προς την παλαιά, για να αλληλομουζουρωθούν, να αλληλοαλευρωθούν, όπως είπαμε μόνο οι άνδρες. Ύστερα, όλοι μαζί το έστρωναν στο χορό με... ορχήστρα από πίπιζες και νταούλια γύφτων μουσικών.

Αργότερα και με το ηλιοδασύλεμα γύριζαν στα σπίτια τους, πλένονταν, ντύνονταν με καλά κουστούμια και ξανακοιτόβαν στην παλαιά, όπου συνέχιζαν το γλέντι στα καφενεία πλέον.

Καλά κι εκείνοι που δεν ήθελαν να μπουζουρωθούν τι έκαναν; Δέκοψα περίεργα.

Όσο διαρκούσε το έθιμο του αλευρομουζουρωμάτος δεν επιτρεπόταν να κυκλοφορεί κανείς στο δρόμο αμούτζουρωτος. Τους αμούτζουρωτους Γαλαξειδιώτες τους μπουζούρωναν για καλά. Αν ήταν κανένας ξένος έπρεπε να δεχτεί αδιαμαρτύρητα να σχηματίσουν με το υδρόχρωμα ένα στανρό στο μέτωπό του, για να είναι κι αυτός ασορτί με τους Γαλαξειδιώτες και να μην αποτελεί παραφωνία σ' αυτό το γιορταστικό έθιμο. Όσοι δεν ήθελαν να μπουζουρωθούν, πριν αρχίσει η κάθοδος των μπουζούρηδων, ανέβαιναν στη Γαλαρία, στο τότε ωραίο εξοχικό κέντρο, που αρχικά το δι-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στη σελ. 8

ΓΑΛΑΞΙΔΙ: Παρελθόν - παρόν

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 5

Ο Γιάννης Σάβας πολέμησε στην Αλαμάνια και μετά στο Μεσολόγγι, όπου και σκοτώθηκε. Από τα 120 παλικάρια του Οδ. Ανδρούτσου που πολέμησαν στο Χάνι της Γραβιάς, οι μισοί ήταν Γαλαξειδιώτες: μέσα στα σώματα του Γιάννη Γκούρα και του Πανουργιά, υπερτερούσαν οι Γαλαξειδιώτες.

Οι οπλαρχηγοί Γιάννης Μητρόπουλος και καπετάν Κύρκος, οι ηρωίδες Αλεφάντου Ζαϊνιά και Μαρία Αθανασοπούλου, ο γενναίος παπας-Στάθης Γουργουλής με τους 100 άνδρες του, είναι ένα μικρό δείγμα από τον μεγάλο κατάλογο του έμψυχου υλικού που έδωσε το Γαλαξίδι στον μεγάλο αγώνα του 1821.

Μετά την επανάσταση του '21, αρχίζει μια νέα εποχή για το Γαλαξίδι, με τη ναυτική πρωτοβουλία. Τα ναυπηγεία που άρχισαν να δημιουργούν όχι μόνον κίνηση αλλά και πολιτισμό. Το 1835 είχε 38 πλοία, το 1850 100 και το 1892 400 από 350 μέχρι 1.150 τόνων. Περισσότερα από 100 πλοία ακτοπλοίας, αυλώκωναν τα Ελληνικά παράλια, τη Μαύρη Θάλασσα, την Αδριατική, τη Μεσόγειο, τη Δυτική Ευρώπη, την Αφρική και τη Βόρειο Θάλασσα. Οι Γαλαξειδιώτες ναυπήγησαν τα μεγαλύτερα παράλια της τότε εποχής. Το 1875 τη μεγάλη σκούνα «Αίολος» 1150 τόνων και το 1880 τη σκούνα «Γραβιά» 1050 τόνων. Και τα δυο έφθασαν στην Αμερική ως τα πρώτα ελληνικά καράβια στο Νέο Κόσμο. Το εμπόριο έφερε πλούτο, που φάνηκε μέσα στα σπίτια των Γαλαξειδιωτών, πραγματικά αρχοντικά. Ανάπτυξαν επίσης τις τέχνες και τα γράμματα, έχτισαν τα καλύτερα σχολεία (όπως το μεγάλο Παρθεναγωγείο), τη μεγάλη εκκλησία του Αγίου Νικολάου και το ιστορικό ξυλόγλυπτο τέμπλο του.

Σε όλα όμως υπάρχει ασημή και παρακμή. Ήρθε ο ΑΙΤΜΟΣ. Οι Γαλαξειδιώτες καρδοκυρήδες δεν μπόρεσαν να προσαρμοστούν στη νέα ιδέα και ν' αλλάξουν τα παλιά των καραβιών τους με τον ατμό. Το 1903 κατασκευάστηκε το τελευταίο ιστοφόρο και το 1904 χτίστηκε το τελευταίο αρχοντικό. Μ' αυτά τα δυο γεγονότα έκλεισε ένα μεγάλο κεφάλαιο της παλιάς ναυτικής δόξας της Ελλάδας.

Στην Ιταλογερμανική κατοχή του 1941-44, το Γαλαξίδι ήταν μια σημαντική βάση της Εθνικής Αντίστασης. Οι πρώτες συμμαχικές αποστολές και σύνδεσμοι εκεί είχαν τις έδρες τους. Οι Άγγλοι, συνταγματάρχης Κρις και ταγματάρχης Τζεφ, ο Αμερικανός συνταγματάρχης Γουάιτ και ο Ρώσος συνταγματάρχης Ποπόφ, εκεί είχαν το ορμητήριό τους. Μετά την απελευθέρωση, ο εμφύλιος πό-

λεμος και οι πολιτικές αναταραχές, ανάγκασαν τους περισσότερους κατοίκους και ιδιαίτερα τους νέους να εγκαταλείψουν την πατρίδα, ψάχνοντας για άλλη γη. Το Γαλαξίδι ερήμωσε. Το 1970-80, παρατηρήθηκε κάποια επιστροφή στη γενέτειρα. Παλιά σπίτια άρχισαν να διορθώνονται, καινούργια να χτίζονται. Κάποιοι από τα γύρω χωριά και άλλα μέρη της Ελλάδας εγκαταστάθηκαν συμπληρώνοντας το κενό που δημιούργησε η φυγή των Γαλαξειδιωτών στην ξενιτιά.

Σήμερα το Γαλαξίδι θεωρείται «παριαδοσιακός οικισμός» τουριστικής σημασίας, έλκοντας Έλληνες και ξένους επισκέπτες. Έτσι το ιστορικό Γαλαξίδι συνεχίζει τη ζωή του, με τις παλιές αναμνήσεις και την καινούργια πραγματικότητα.

Η αδελφότητα Γαλαξειδιωτών Ν. Υόρκης «Οιάνθη» που ιδρύθηκε το 1930, δε σταματά ν' αγαπά, να ενδιαφέρεται και να νιώθει περηφάνια για το έθνος παρελθόν της όμορφης αυτής γωνιάς της Ελλάδας. Η Οιάνθη βρίσκεται ζεστά κλεισμένη στο μυαλό και την καρδιά των Γαλαξειδιωτών Αμερικής και η νοσταλγία μεγαλώνει με το πέρασμα των χρόνων, αντί να ατονεί. Η μετανάστευση του Γαλαξειδιού, σε μια αξιόλογη τουριστική μονάδα που τραβάει επισκέπτες απ' όλα τα μέρη της γης, οφείλεται στο μεγαλύτερο ποσοστό της σ' αυτά τα ιστορικά ξενιτεμένα παιδιά του, που συνεχίζουν ν' αγαπούν παθιασμένα την Μόνα - Γη. ANNA ΣΤΑΥΡΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΙ ΓΑΛΑΞΙΔΙΩΤΕΣ
ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΝ

ΓΙΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑ ΤΟΥ «Ε.Κ.»

Κύριε Διευθυντά,
Εκ μέρους της Αδελφότητας Γαλαξειδιωτών «Οιάνθη» σας ευχαριστούμε και σας συγχαίρουμε για το δημοσίευσμά σας στον Εθνικό Κήρυκα στις 21 Ιανουαρίου 1988 με θέμα την Ιστορία του Γαλαξειδιού και τη δραστήρια συμβολή του Συλλόγου μας. Τέτοιες μελέτες και δημοσιεύσεις μας δυναμώνουν ακόμη περισσότερο το δεσμό μας με τον τόπο της καταγωγής μας. Είμαστε πάντα περήφανοι γι' αυτόν και ευγνώμονες σε σας που διαφωτίζετε την Ομογένεια με αυτά τα Ιστορικά κείμενα. Ελπίζουμε να συνεχίσετε τα θαυμάσια αυτά γραπτά σας και θα είμαστε πάντα στη διάθεσή σας για ό,τιδήποτε άλλες πληροφορίες χρειασθείτε με πολιτιστικά και ιστορικά κείμενα, που είναι αρκετά πλούσια του φημισμένου Γαλαξειδιού.

Και πάλι σας ευχαριστούμε.
Με εκτίμηση
Για την Αδελφότητα
Γαλαξειδιωτών «Οιάνθη»
Ο πρόεδρος
Γεώργιος Βιαράτος

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ρήγα Ρηγόπουλου

“ΑΔΕΡΦΙΑ ΑΔΕΡΦΙΑ....”

Κυκλοφόρησε από την «Ελληνική Ευρωεκδοτική» το βιβλίο του συμπολίτη Ρήγα Ρηγόπουλου, με τίτλο «Αδέρφια Αδέρφια...» (Μυθιστορηματικό χρονικό από έναν παράδοξο πόλεμο).

Το βιβλίο αναφέρεται στην εποχή του πολέμου και της κατοχής και παρουσιάζει πραγματικά γεγονότα και διώματα του συγγραφέα από την ζωή των «κοιμιάντων» και τις επιχειρήσεις στα νησιά του Αιγαίου.

Θα μπορούσε κανείς να πει πως το βιβλίο είναι ένα «θρίλλερ», με πολλή περιπέτεια, πολλή ανησυχία και αγωνία, πολύ αίμα. Αλλά συνήμα πολλή αγάπη και ανθρωπιά. Πολλές αντιθέσεις αλλά και πολλές συγγένειες που ενώνουν τους ανθρώπους. «Σμιλούν τραγούς και ταπεινούς, σπουδασμένους και αγράμματους, εχθρούς και φίλους».

Πολεμικές σκηνές και ειδυλλιακά διαλείμματα. Μπουανάτσες και φουρτούνες. Σύγχρονη Ελλάδα με μνήμες και ψυχογραφία ενός παλιού Ελασίτη. Χρώμα της Μ. Ανατολής τον καιρό της κατοχής. Εκπαίδευση των Ιερολοχιτών σε διάφορα όπλα, ζίου - ζίτσου και αλεξιπτωτα. Η μορφή του Χριστόδουλου Τσιγάντε. Εξοπλισμένα καΐκια του Ανδρέα Λόντου με ναύτες νησιώτες και σφουγγαράδες. Κινήματα στις ταξιαρχίες και το ναυτικό.

Γενικότερα σε τούτο το βιβλίο δίνεται μέσα από την περιπετειώδη πλοκή του, η αλήθεια μιας εποχής, βγαλμένη από τα γεγονότα και τους συλλογισμούς που τα ερμηνεύουν.

Η ιστορία απεικονίζεται κατάματα όπως διώθηκε. Προβάλλονται οι αγώνες για τη λευτεριά αυτού του τόπου απ' όποιους και αν πραγματοποιήθηκαν, όπως τονίζονται και τα λάθη, απ' όποια πλευρά και αν διαπράχθηκαν.

Την επιμέλεια ύλης και εκδόσεως είχε ο κ. Δ. Τσουράκης. Σελίδες 320. Δρχ. 1.200.

ΣΠΙΤΙΑ ΤΗΣ ΕΓΚΑΤΑΛΕΙΨΗΣ

Σπίτια της εγκατάλειψης και της φθοράς του χρόνου απεικονίζει στην ατομική του έκθεση στην αίθουσα Τέχνης Ναυπλίου ο ζωγράφος Στάθης Πετρόπουλος. «...οι γαλήνιες προσόψεις των σπιτιών με τις δουλεμένες λεπτομέρειες από την περιπέτεια του τοίχου — τις ραγισματιές, τα ξεθωριάσματα — έχουν μία απάτηλη γραφικότητα» — έγραφε για τον Στ. Πετρόπουλο η πρόωρα χαμένη τεχνονομικός Βεατρίκη Σπηλιόδη. «Εναισθητή και χαμηλόφωνη η ζωγραφική του — συμπληρώνει — διατυπώνει τα μεταφυσικά ερωτηματικά με ένα ήρεμο λυρισμό».

Όπως είναι γνωστό ο ζωγράφος κ. Σ. Πετρόπουλος ζει και εργάζεται στο Γαλαξίδι.

ΟΙ ΞΕΝΙΤΕΜΕΝΟΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Ζεστασιά στην καρδιά του χειμώνα και δροσιά στη λάδρα του καλοκαιριού μας φέρνει εδώ στην «Ωρυγία» η εφημερίδα μας «Το Γαλαξίδι». Μας πληροφορεί και μας γεμίζει νοσταλγία για τον τόπο που γεννηθήκαμε και μεγαλώσαμε.

Κάτι που φαίνεται λίγο... «μακάβριο» συμβαίνει σε μένα, αλλά και άλλους που έχω ρωτήσει: Η πρώτη μου ματιά πάει στη στήλη με τους θανάτους! Ποιοι έφυγαν, κυρίως, από την «παλιά φρουρά». Παρελάτουν μπρος μου, μία - μία, μορφές καταχωνιασμένες στη θύμησή μου, που παίρνουν το δρόμο του αγύριστου ταξιδιού!...

Μετά διαβάσω τα νέα από το Γαλαξίδι. Βλέπω την πρόσοδό του. Βλέπω την αλλαγή που έφερε στον τόπο το πολύτιμο αγαθό, το νερό. Στο Χηρόλακα, λέει, άρχισε να ακούγεται ο ήχος από το θρόισμα φύλλων στο φύσημα του αγέρα!... Το σεληνιακό τοπίο αρχίζει σιγά - σιγά και μετατρέπεται σε όαση!

Θάθελα να ευχαριστήσω και δημόσια τους καλούς μου συμπατριώτες και φίλους Γιώργο Βαράτο, Θανάση Κοτορό και Αντρέα Παλιθίδα, για το ζωηρό ενδιαφέρον που έδειξαν με τα συνεχή τους τηλεφωνήματα κατά την τελευταία μου — ευτυχώς και πρώτη — νοσηλεία μου σε νοσοκομείο του MILWAUKEE. Δίνει, πραγματικά, μεγάλο κουράγιο η αίσθηση ότι οι φίλοι σου είναι δίπλα σε στιγμές δοκιμασίας.

Στο Παλαξίδι τρέχει ο λογιζμός μου σαν διαβάσω Ελύτη:

... αλλά λίγο το νερό
για να τόχεις Θεό και να κατέχεις
τι σημαίνει ο λόγος του
και το δέντρο μονάχο του
χωρίς κοπάδι
για να το κάνεις φίλο σου
και να γνωρίζεις τ' ακριβό του τ'
όνομα

φτερό στα πόδια σου το χόμα
για να μην έχεις που ν' απλώσεις ρίζα
και να τραβάς του βάθους ολοένα
και πλατύς απάνου ο ουρανός
για να διαβάζεις μόνος σου την
απεραντοσύνη

ΑΥΤΟΣ

ο κόσμος ο μικρός, ο μέγας!

Σήμερα το τοπίο έχει αλλάξει. Η πλαγιά του λόφου του Αη - Γιάννη είναι σκεπασμένη με πεύκα. Κι όταν κάποιος αποκτήσει κάτι πολύτιμο, η σκέψη του τρέχει σε σχέδια για κατοχύρωση αυτού του αγαθού. Έχω να κάνω μια σύσταση για την περιφρούρηση του Άλσους: Εκεί που αρχίζει και στενεύει ο δρόμος της «Πέρα Πάντας», στις δάρκες, (στα παλιά Τροκαντερό), να στηθούν μεγάλες επιγραφές «ΑΠΑΓΟΡΕΥΕΤΑΙ ΤΟ ΚΑΠΝΙΣΜΑ». Πρόκειται για τη ζωή του τόπου και θα πρέπει να την προστατέψουμε με κάθε δυνατό μέσο.

Κι οι θεριακλήδες, θα μου πείτε, τι θα γίνουν; Υπάρχει λύση και γι' αυτούς: Στο κάτω μέρος του δρόμου της «Πέρα Πάντας» προς τις «σκούλες», να στηθούν εξέδρες για τους καπνιστές. Ένα τραπέζι και

ΝΕΑΝΙΚΗ ΠΕΝΑ

“ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ..”

Σκέπτομαι
τους θορυβώδεις δρόμους
της Αθήνας
τους βουβούς από
αγάπη.
Την ανησυχία των ανθρώπων
για το αύριο,
την ζωή του μέλλοντος,
την αναγέννηση της γης.
Τον ήχο της σκαπάνης
σκέπτομαι που χτυπά διαδοχικά τα
μέρη
δίνοντας τον ήχο της δουλειάς,
της εργασίας.

Σκέπτομαι
την άχαρη ομορφιά ενός καθρέφτη,
που απάνω στο γυαλί του
σχηματίστηκε μία έκφραση,
η έκφραση ενός ελεύθερου
ανθρώπου.

Ανδρέας Ευθυμίου Προκαλάμος
Μαθητής Β' Γυμνασίου

δυσπαχάκια γι' αυτούς που θέλουν ν' απολαύσουν το τσιγάρο, το πεύκο και τη θάλασσα. Μια και τέτοια μέτρα προστασίας του πρασίνου υπάρχουν στα περισσότερα μέρη του κόσμου, δεν βλέπω το λόγο γιατί να μην παρθούν και στο Γαλαξίδι.

«Θαρσείν χρή ταχ' αύριον έσεται άμεινον»
(Κουράγιο. Αύριο όλα θάιναι καλύτερα).

Τον συναντούσα όσες φορές έτυχε να πάω στο αεροδρόμιο για ν' αποχαιρετήσω κάποιον που έφευγε ή να καλωσορίσω κάποιον που ερχόταν από την Ελλάδα. Δεν είναι ταξιδιωτ. πράκτορας ούτε έχει καμιά σχέση με τις αεροπορικές εταιρίες. Είχα, λοιπόν, σχηματίσει την εντύπωση ότι βρισκόταν εκεί για τον ίδιο λόγο με μένα κι ότι ήταν συμπτωματικό που πάντα ανταμώνομε στο ίδιο μέρος.

Προ ημερών έφευγε ένας φίλος μου για την Ελλάδα και πήγα να τον κατευοδώσω. Όταν το αεροπλάνο απογειώθηκε κι έκανα να φύγω, νότισε ο γνωστός τύπος μπροστά μου. Τον χαιρέτησα και του πρόσφερα μια μπύρα. Στην ερώτησή μου αν κατευόδωνα κανένα γνωστό του μου απάντησε αρνητικά και με θλιμένο ύφος συμπλήρωσε:

— Δεν έχω κανένα ν' αποχαιρετήσω. Έρχομαι εδώ τουλάχιστον τρεις φορές τη δομάδα, γιατί είναι το πιο κοντινό σημείο με την Πατρίδα. Βλέπω αυτούς που ρχονται από και κι αυτούς που φεύγουν κι ο καημός μου γλυκαίνει.

Τα μάτια του έγιναν υγρά και μου απάντησε με μια αόριστη κίνηση του χεριού του.

Δεν επέμενα. Πόσους καημούς θαριεύει αυτή η ξενιτειά!!!...

Βασίλης Ν. Δόγκας
Σικάγο

ΝΕΑ ΤΩΝ ΑΠΟΔΗΜΩΝ

ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΤΗ ΝΕΑ ΥΩΡΚΗ

Ιανουάριος 1988

Για όλους τους συμπατριώτες

Ο χρόνος των αναστατώσεων, των παραδόξων και όλων που απασχολούν τις κοινές αναμνήσεις από τη μία μεριά και από την άλλη κοιλές, γιατί άλλοι γέλασαν, άλλοι έκλαψαν, άλλοι ευτύχησαν και άλλοι δυστύχησαν, με όλα τα παρατράγουδα και παράξενα, το 1987 μας είπε αντίο. Μάλιστα εκεί που είμασταν έτοιμοι να του δώσουμε μια κλωτσιά, έτσι για να φύγει γρήγορα και να μη ξαναγυρίσει πια και να τον ξεχάσουμε, να που στα γεράματά του, στον τελευταίο μήνα της ζωής του μας αφιφνίδισε. Μιας προσέφερε σαν ένα χρυσόπαιδαίο δώρο, έτσι για να μείνει σαν ένας ιστορικός, για να μη τον ξεχάσουμε, μεγάλες ελπίδες για την αποτροπή της αυτοκαταστροφής της ανθρωπότητας. Ιστορική η συνάντηση των μεγάλων Ρήγκαν και Γκορμπάτσφ. Ιστορική η συμφωνία των υπερδυνάμεων. Έστω και με μικρά δημαγωγικά έγινε η αρχή. Και επειδή πιστεύουμε ότι η αρχή είναι και η αρχή της τελειωτικής συμφωνίας για την απαγόρευση και καταστροφή όλων των πυρηνικών όπλων από προσώπου της και επίτευξη του αφοπλισμού, οι ελπίδες μας για μια παγκόσμια ειρήνη είναι μεγάλες.

Έτσι υποδεχόμαστε τον καινούργιο χρόνο 1988. Τα μικρά δημαγωγικά που άρχισαν οι μεγάλοι στην Ουάσιγκτον για το δρόμο της ειρήνης ευχόμαστε να γίνουν πιο μεγάλα και θετικά για τη σωτηρία της ανθρωπότητας. Εμείς πάντα πιστεύουμε ότι όταν υπάρχει καλή θέληση, αλληλοσεβασμός και αγάπη όλοι οι άνθρωποι ζουν μαζί αδελφωμένοι.

Η Αδελφότης Γαλαξειδιωτών Οϊάνθη, το Σπίτι των Αποδήμων είναι πάντα ανοιχτό για όλους τους συμπατριώτες. Από το δικό μας Σπίτι στο δικό σας οι ευχές μας. Όλοι εργαζόμενοι, πάντοτε υγεία, χαρά, δύναμη και ευτυχία σε όλους στον καινούργιο χρόνο. Ευχόμαστε πάντα στον τόπο της καταγωγής μας, το ιστορικό Γαλαξειδί να προσδίδει. Στους κατοίκους του, που είναι οι φύλακες και πρέπει να είναι μπροστάρηδες, πάντα τις καλύτερες ευχές μας. Στους απανταχού Γαλαξειδιώτες καλή και ευτυχισμένη χρονιά.

Σύμφωνα με το εδώ έθιμό μας, το λεγόμενο ρεζολούσιον, για τον καινούργιο χρόνο, προβάλλουμε τις υποσχέσεις μας στον εαυτό μας και από τον εαυτό μας στους συνανθρώπους μας. Υπάρχουν άνθρωποι που υπόσχονται πολλά και

δεν κάνουν και δεν προσφέρουν τίποτα. Άλλοι υπόσχονται λίγα και λίγα κάνουν, άλλοι υπόσχονται λίγα και πολλά κάνουν. Βλέποντας πίσω στη χρονιά που πέρασε προσπαθούμε να διορθώσουμε αδυναμίες μας και να χαράξουμε πρόγραμμα καλύτερο για μια πετυχημένη κι ευχάριστη ζωή.

Εγώ υπόσχομαι να μιλάω και να τα λέγω λιγότερα, εάν είναι δυνατό αυτό, να γράφω λιγότερα αλλά ζουμερά, για να μπορούν και άλλοι να γράφουν αυτά που δεν γράφω εγώ και να ικανοποιούνται όλοι. Εάν λοιπόν τα είπα πολλά στη χρονιά που μας πέρασε και ζάλισα πολλούς, να με συγχωρούν. Δεν θα το ξανακάνω. Ολιγόλογος η υπόσχεσή μου. Όμως θα πρέπει περισσότεροι ν' αρχίσουν να ενδιαφέρονται για τα κοινά του Γαλαξειδιού και εδώ σε μας της Αδελφότητας Οϊάνθη, για να γίνω και ολιγόλογος.

Με την ανατολή του καινούργιου χρόνου εύχομαι στους φίλους μου και ιδιαίτερα στους παλιούς και πάλι «αγάνιτα κάγκελα» και όχι άλλες λαχτάρες. Πάντα υγεία. Σε όλους τους συμπατριώτες μου εδώ και στην Ελλάδα η καινούργια χρονιά να τους δώσει καλύτερες και ευτυχισμένες ημέρες. Ας αφιερώσουμε και ονομάσουμε το 1988 χρόνο της Γαλαξειδιώτικης φιλίας και αγάπης. Χρόνια πολλά.

Γιώργος Βαράτος

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ
ΕΥΘΥΜΙΟΥ Η. ΚΑΜΒΥΣΗ

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΑΛΑΞΕΪΔΙ

Γαλαξειδί, Φεβρουάριος. Ο Γενάρης εισέβαλε και αυτός με την πανοπλία του φορτωμένος με βροχές, χιονόνερο και κρύο τσουχτερό, ενώ ο Παιρισσός σκεπασμένος με το λευκό σάβανο του μας έστειλε συνεχώς τσουχτερό κρύο, ώστε τα θερμαντικά μέσα, ηλεκτρικές σόμπες, γκαζιού, τα πατροπαράδοτα τζάκια και μαγκάλια όλη την ημέρα και νύκτα έκαιαν συνεχώς με ολόμαυρα κάρβουνα να θερμαίνουν τους οικείους των.

Μόλις έκανε να σταματήσει ο Γαρμπής, να σταματήσει λίγο τη βροχή και να βγει λίγος ήλιος, παραλάμβαινε υπηρεσία με το τσουχτερό κρύο και μας άλλαζε τον σδόαστο.

Παρ' όλη αυτή την καιροκαίρια, οι αμυγδαλιές της Πέρια Πόντας, μέσα στο δασύλλιο και της Γαλαξίας φέρεσαν τα νυμφικά των λέγοντας στους θνητούς, μην φοβείσθε, έφθασε η άνοιξη, σκορπίζοντας το ευώδες άρωμά των. Και μια και το ρίξαμε στο ρομαντισμό και μια και ο ουρανός είναι σκοτεινισμένος και μελαγχολικός μια αναγνώστριά μου με το ψευδώνυμο «Λία» προ καιρού με δομάρδισε με το επίκαιρο ποίημά της, το οποίο το βρίσκω και επίκαιρο, το παραθέτω εδώ αυτούσιο. Ο χειμώνας πλησιάζει, ουρανός συννεφιασμένος, γκρίζος και σκοτεινισμένος, την ψυχή μου πόσο μοιάζει. Σκέπασε όλα τα δενδράκια, καταχνιά και κατρινιές

χάμω πέφτουμε τα φύλλα και η καρδιά μου έχει μεράκι. Κι αν αυτό συμβεί στ' αλήθεια τότε ο ήλιος θα ανατείλει και το φως του θα με στείλει.

Ευτυχώς από της 26ης Ιανουαρίου ο καιρός λασκάρισε κάπως και θαρρούλες των φτωχών ψαράδων βγήκαν από το λιμάνι για το μεροκάματο.

Οι κυνηγοί της πατρίδας μας εφέτος είναι πολύ πικραμένοι γιατί υπήρξε πολύ φτωχό κυνήγι, δεν ήταν όπως τις άλλες τις χρονιές όπου οι λαγοί, πέρδικες και άλλα φτερωτά ήταν πάρα πολλά, ενώ τώρα γύριζαν άκαπνοι, φορτωμένοι μόνον με... κρυολογήματα.

Εν όψει των εορτών των απόκριων πολλά κέντρα στολιστήκαν με αποκριάτικες γιρλάντες και σκαράτες, ενώ έκλεισαν συμφωνίες με τους μουσικούς και εγχώρια όργανα κλαρίνο, βιολιά, σαντούρια και το απαραίτητο μπουζούκι και ντιζέρ οι οποίες υπόσχονται με το πλουσιότατο ρεπερτόριό των ότι θα κάψουν το πελεκούδι. Για την Καθαρή Δευτέρα θα γίνει αληθινό ξεφάνισμα με το πατροπαράδοτο και αλυσιορνεζικό γλέντι, που θα γελάσει κάθε τικραμένος.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ ΚΑΜΒΥΣΗΣ

ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ ΣΤΗΝ ΑΝΔΡΟΜΑΧΗ

Ο πρώτος καρχαρίας μετά ένα χρόνο από τον τελευταίο αλιεύτηκε τη Δευτέρα 22 Φεβρουαρίου στον όρμο Ανδρομάχης της θαλάσσιας περιοχής της Ιτέας, από το αλιευτικό (μηχανοδράτα) «Αγίος Ανδρέας» ημερολογίου Ιτέας 4.

Κυβερνήτης της μηχανοδράτας ήταν ο Γαλαξειδιώτης Χαράλαμπος Χααραλάμπος και είχε στο μικρό σκάφος του (μήκος 4,5 μέτρων και βάρος 450 κιλά) 3 ακόμη Γαλαξειδιώτες σαν πλήρωμα. Ψάρευαν στον όρμο Ανδρομάχης και στη 1 μετά το μεσημέρι καθώς μάζευαν την πρώτη καλάδα, έγκλωσαν μεγάλη αντισταση καθώς ο καρχαρίας που ήταν 3,50 μέτρα μήκος και 250 κιλά βάρος σπάραζε μέσα στα δίχτυα και ταρακουνούσε ολόκληρη τη μηχανοδράτα.

Μετά δυσκολίας ανέσυραν στο σκάφος το γκρίζο θαλάσσιο κήτος, αφού πρώτα το σκότωσαν.

Με εντολή του υπολιμενάρχη Ιτέας, ο καρχαρίας μεταφέρθηκε στο Γαλαξίδι όπου λιμενοφύλακες τον έκαψαν για να μην πουληθεί στην αγορά.

ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΤΩΡΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ από σελ. 6
ατηρούσε ο Κορακίδης και αργότερα ο Θόδωρος ο Βαρβάτος.

Αλήθεια, ωραίος τρόπος γλεντιού, θαύμασα. Ενώ τώρα...

Άλλες εποχές, άλλα ήθη.

Δεν θα μιλήσω για τα καφενεία που τώρα όλα μεταβάλλονται, τις μέρες του Τριωδίου, σε κέντρα διασκεδάσεως και πρέπει από πριν να δηλώσεις για να εξασφαλίσεις τραπέζι. Τότε έμπαινε στο καφενείο και ο πιο φτωχός, καθόταν σε μια καρέκλα, έπαιρνε ένα γλυκό ή ένα ποτό κι έπαιρνε μέρος στο γλέντι με τον τρόπο του. Αλλά με το αλευρομουτζούρωμα μπορώ να πω ότι παραγίνεται. Αφήνω ότι με τη μονία που γίνεται ο αλευροπόλεμος μπορεί καιμιά φορά να κάνει ζημιά και σε κανένα μάτι.

Πέρα, όμως, κι απ' αυτό, ενώ χαρακτηρίζεται ως χώρος ασφαλείας ο δρόμος της Πέρια Πόντας, πολλές φορές, ορισμένοι πηγαίνουν και αλευρώνουν αυτούς που

κατέφυγαν σ' αυτό το χώρο, γιατί δεν ήθελαν να μουτζουρωθούν.

Καλά είναι αυτά που μου είπες για το αλευρομουτζούρωμα, όμως συ τι θα είχες να προτείνεις, ενδιαφέροντα.

Πρέπει αυτοί που αποτελούν την Οργανωτική Επιτροπή να φροντίζουν να γίνεται κάπως πιο ήπιος ο αλευροπόλεμος, να γίνεται μόνο με αλεύρι και να τηρείται με σχολαστικότητα η ζώνη ασφαλείας γι' αυτούς που δεν θέλουν να μουτζουρωθούν. Και τούτο γιατί ενώ παλιότερα δεν ερχόντουσαν από άλλα μέρη, τώρα οι ξένοι που έρχονται στον τόπο μας την Καθαρή Δευτέρα, για να δουν το έθιμό μας είναι αρκετά πολλοί και δεν πρέπει με τον τρόπο μας να τους κάνουμε να μη ξαναρθούν, γιατί αυτό θα ζημιώσει τους επαγγελματίες μας. Συμφωνείς;

Βεβαίως, παραδέχτηκα

Ο ΝΤΟΠΙΟΣ